

نوروزی متفاوت

یک روز جهان را آفریده باشد، بهترین روز اول بهار است. ایرانیان بسیار هوشمندانه جشن طبیعت را با آغاز بهار و نوروز یکی کردند و برخلاف اروپاییان که جشن سال نو خود را در سرمای زمستان و در میان یخ و برف انتخاب کردند، با جشن و تحول طبیعت هماهنگ شدند و نشاط و شادی را در کشور خود جاودانه کردند.

انسان امروز در جست‌وجوی رهایی از تنهایی است، ویژگی‌ای که با گسترش فضای مجازی و اینترنت روز به روز در حال افزایش است. این خصوصیت به جایی رسیده که حتی افراد در جمع نیز تنها هستند و با گوشی همراه خود از گفت و گو و ارتباط با دیگران محروم هستند و آن‌چنان مدهوش در این پدیده فرو می‌روند که شائبه نوعی اعتیاد را به ذهن می‌آورد.

تنهایی حاصل از این پدیده راهی جز بازگشت

نوروز نقطه اشتراک تمام ایرانیان از هر زبان و قوم و فرهنگی است، نه تنها مردم کشور ما بلکه کشورهای هم‌جواری که زمانی به‌عنوان فلات ایران شمرده می‌شدند، هم نوروز را جشن می‌گیرند. به‌عنوان مثال، بخش‌هایی از عراق، ترکیه و بخش‌هایی از شرق ایران مانند افغانستان و پاکستان، هم‌چنین جمهوری آذربایجان، قرقیزستان و ارمنستان هم این روز را گرامی می‌دارند.

با وجودی که ایران عزیز در طول تاریخ باستانی خود دچار مصیبت‌های زیادی مانند حمله اسکندر مقدونی یا حمله مغول بوده اما هم‌چنان با اراده قوی مردمانش نوروز را زنده نگاه داشته است. این توجه به نوروز و حفاظت از آن باعث شده که نوروز با نام ایران عجین شده و هر جا که این جشن طبیعت مطرح می‌شود، نام ایران نیز در کنار آن قرار دارد. دکتر شریعتی می‌گوید: اگر بنا باشد خداوند در

که خرده فرهنگ‌های ایران زیر چتر آن بالنده می‌شوند. گفتمان نوروز، همبستگی ملل، تنوع فرهنگی، اعتدال، مدارا، صلح و دوستی است که امروز فقط کاربرد ملی ندارد بلکه با توجه به جهان پرخشونت و جنگ و جدال و آوارگی کارکرد جهانی پیدا کرده است و به همین دلیل در فهرست میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده است. مدیریت این پروژه با ایران است اما یازده کشور دیگر هم در آن حضور دارند و به همین دلیل به آن جهان ایران فرهنگی می‌گویند.

نوروز جشن طبیعت است و طبیعی‌ترین جشن‌ها، زیرا جشن زندگی و شور و حرکت است. این جشن رویی در نشاط داشته و رویی در ستایش و نیایش خداوند جهان که انسان و طبیعت را آفریده و باعث تحول در آن می‌شود.

اما نوروز امسال!

هنوز نوروز از راه نرسیده بود و همگان انتظار بهاری شاد و دلنشین را می‌کشیدند که ایران عزیز با بلایی وارداتی از کشور چین مواجه شد. سونامی کرونا کشور را فرا گرفت و تمامی ارکان مملکت را درگیر خود ساخت. فاجعه از قم شروع شد و به دیگر شهرهای کشور گسترش یافت. میزان شیوع آن و مرگ‌ومیر ناشی از کرونا روز به روز افزایش یافت. مدارس و دانشگاه‌ها و مراکز تجمع تعطیل شد و مسابقات ورزشی بدون حضور تماشاچی برگزار گردید. کشورهای همسایه مرزهای خود را روی ایران بستند و از ورود ایرانیان به کشور خود ممانعت به عمل آوردند. اقتصاد کشور و فعالیت‌های اجتماعی تحت تأثیر قرار گرفت و دولت به پنهان کاری و عدم شفافیت در مورد اعلام مبتلایان و جان‌باختگان متهم شد.

به فرهنگ نوروزی و دید و بازدید با خویشاوندان و دوستان و به‌ویژه بزرگان فامیل ندارد. جمع شدن خانواده‌ها دور یکدیگر و تقویت روابط آن‌ها بهترین راه حل فرار از تنهایی است.

دین مبین اسلام با همین دریچه و نگاه مثبت به نوروز نگاه کرده، زیرا اسلام به صلح‌رحم اهمیت زیادی می‌دهد. همین امر هم سبب نزدیکی اسلام و ایران پس از ورود اسلام به ایران بود و باعث شد که پس از مسلمان شدن ایرانیان آیین نوروز و سنت‌های وابسته به آن هم‌چنان زنده بماند و حفظ شود.

یکی از زیباترین نیایش‌هایی که می‌توان تصور و زمزمه کرد، دعایی است که هنگام تحویل سال نو خوانده می‌شود. در این زمینه باید ایرانیان را به‌خاطر این حسن انتخاب و ذوق و هنر ستود.

یا مُقَلَّبِ القُلُوبِ وِ الْأَبْصَارِ

یا مُدْبِرِ اللَّیْلِ وِ النَّهَارِ

یا مُحوِلِ الحَوْلِ وِ الْأَحْوَالِ

حَوْلَ حَالِنَا الی احْسَنِ الحَالِ

در این دعای بسیار زیبا از خداوند متعال که تغییردهنده قلب‌ها و چشم‌ها است و تدبیرکننده شب و روز و تغییردهنده حالات مختلف، می‌خواهیم که حال ما را به بهترین حال تغییر دهد و همراه با تحول در طبیعت در انسان نیز بهترین دگرگونی را ایجاد کند.

نوروز یک منبع پویا و همیشگی برای تعریف هویت ایران است و در کشوری مثل ایران که دارای تنوع فرهنگی اقوام گوناگون است، نوروز وحدت‌بخش تمامی اقوام می‌باشد.

نوروز رنگین‌کمانی از هویت اقوام ایرانی است

برای دستیابی به این هدف، مسؤولان باید با صداقت و شفافیت و به هنگام با مردم سخن بگویند و گروه‌های سیاسی و اجتماعی گفتمان خود را از تخریب و فحاشی به طرف دوستی و مدارا و عشق به ملت و مملکت تغییر دهند و افراد نیز در رابطه خود با دیگران و با دوست و فامیل تجدید نظر کنند و عشق و محبت را به خانه و جامعه باز گردانند.

اینار و فداکاری کادر درمانی کشور اعم از پزشکان، داروسازان و پرستاران در مبارزه با ویروس کرونا و همکاری صادقانه مردم با آنان و قدرشناسی ملت از این عزیزان، این امید را می‌دهد که این اقدامات الگویی برای سایر بخش‌ها در بعد سیاسی، اقتصادی و فرهنگی قرار گیرد و یک انسجام و همبستگی ملی را در کشور ایجاد کند. این وحدت می‌تواند یادآور دوران دفاع مقدس باشد که ایران یکپارچه و برای هشت سال در مقابل دشمن بعثی ایستاد و دست او را از سرزمین پاک ایران کوتاه کرد. همبستگی ملی باعث افزایش مقاومت مردم، دولت و نظام در مقابل تحریم اقتصادی ظالمانه آمریکا و فشار حداکثری ترامپ افراطی می‌شود و به یاری خداوند متعال ایران را از برزخ کرونا و ترامپ با موفقیت عبور خواهد داد. این پیام نوروز است که شادی و طراوت و همدلی و هم‌زبانی را فریاد می‌زند و ایران و ایرانی را سرزنده، امیدوار و شاداب می‌خواهد.

این پیام بهار است و نوروز باستانی قرن‌ها است که تازگی و نوشکفتی را فریاد می‌زند و این ملت را با ویژگی‌های برجسته خود در درازنای تاریخ حفظ کرده است و انشاءالله این بار هم علاوه بر حل مشکل کرونا و محاصره اقتصادی، مشکل بی‌اعتمادی را نیز حل خواهد کرد.

دکتر سیدمحمد صدر

بخش بهداشت و درمان و دارو با تمام توان و البته، قدری با تأخیر وارد معرکه شد و بیمارستان‌هایی را برای آزمون و درمان بیماران اختصاص داد. مسافرت درون کشوری بر طبق توصیه وزارت بهداشت به منظور جلوگیری از گسترش ویروس در استان‌های دیگر ممنوع اعلام شد که تا حدی مورد توجه قرار گرفت.

کلیپ‌های آموزشی و پیام‌های بهداشتی و توصیه‌های پیشگیرانه در محیط فضای مجازی پخش گردید و همگان را مجاب می‌کرد که بهترین محل برای مقابله خانه است و در منزل ماندن و استراحت مناسب‌ترین روش برخورد است. در این زمینه بعضی از سیاسیون جنگ بیولوژیک ترامپ علیه رقیب قدر خود، چین را مطرح کردند که از این طریق مقابل رشد اقتصادی سریع این کشور و پشت سر گذاشتن اقتصاد آمریکا را در دهه‌های آینده بگیرد. گروهی دیگر چین را متهم به تولید این ویروس می‌کنند آیا این‌ها یک توهم است یا واقعیت؟ آینده مشخص خواهد کرد.

اما آن‌چه امروز جامعه را در التهاب بیش از حد فرو برده است، ویروس کرونا نیست بلکه ترس ایجاد شده ناشی از این سونامی است. گرچه بیماری جدی است و همه‌گیری آن نه تنها در ایران بلکه در سایر کشورهای منطقه و حتی اروپا و آسیا و آمریکا در حال وقوع است و سازمان جهانی بهداشت نیز وارد عمل شده و هشدارهای زیادی داده است، اما ترس و نگرانی ابتلا به کرونا به مراتب بیشتر از واقعیت موجود آن است. این مسأله در ایران شیوعش از خود کرونا بیشتر است و ابتلا به آن قبل از کرونا تقریباً همه‌گیر شده است.

اکنون زمان آن است که به درمان این ویروس و علت شیوع آن و اپیدمی شدن آن در جامعه بپردازیم و از نوروز و بهار کمک بگیریم و محیطی جدید و خالی از کینه و تخریب و اتهام در جامعه به‌وجود آوریم.